

Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, dne 30. decembra.

Na severnem bojišču trajajo boji z Rusi z nezmanjšano silo naprej. Celo na sveti večer in na sveto noč so vznemirjali naše čete s hudimi napadi. Naše čete so to Rusom posebno zamerile in odbijale so napade s tako silovitostjo, da so imeli Rusi velikanske izgube.

Ker je v zahodni Galiciji nastala nevarnost, da naši obkolijo Ruse, je ruski vojskovodja veliki knez Nikolaj Nikolajevič zelo pomnožil rusko armado v Galiciji. Vsled ruske premoči so se moralni naši nekoliko umakniti in sicer v zahodni smeri proti Gorlicam (ki ležijo izhodno od Krakova), in v južni smeri na grebene karpatskih prelazov.

Vsled tega je še naša junaška posadka v Przemyslu vedno obkoljena. Po zrakoplovnih prihajajo poročila iz trdnjave, ki pravijo, da se našim v trdnjavi prav dobro godi. Ruski napadi so slabotni, da jih naši prav lahko odbijajo. Posebno dobro služijo našim 30'5 cm topovi.

Na južno-izhodni strani Krakova smo se umaknili.

Dunaj, 29. decembra.

Avstrijski generalni štab uradno razglasa:

Ruska osma armada, ki je pred kakimi osmimi dnevi začela napadalno nastopati proti našim četam, ki so prodrle čez Karpate, je dobila svežih moči in se je ojačila po novih divizijah tako močno, da je bilo potrebno, da so se naša krčila umaknili na višine ob karpatskih prelazih in v prostor pri Gorlici (južno-izhodno od Krakova). Položaj na ostali naši bojni črti na severu radi teh dogodkov nič ne trpi.

Rusi tudi na božični večer niso mirovali.

Dunaj, 29. decembra.

Casnikar Roda-Roda poroča iz bojišča: Iz neuračnega vira sem dobil podrobne podatke o splošnem ruskem napadu, ki se je izvršil na sveti večer na avstrijske postojanke v srednji Galiciji. Naše čete so bile radi motenja božične noči tako razjarjene, da so s srditimi protinapadi porazile velike sovražne oddelke in so mnogo Rusov ujele. Rusi so bili vsled avstrijskega nenavadno silnega protinapada preseščeni ter so navadno vrgli orožje proč in vzdigovali roke v znamenje, da se udajo. Ob 11. uri po noč je bil ruski napad popolnoma odbit. Dva do tri tisoč mrtvih sovražnikov je pokrivalo bojišče; ostali pa so se v divjem begu umaknili. Drugi večer (na Božič) so Rusi napad že zopet obnovili. Tudi takrat je trajala borba pozno v noč.

V Petrogradu si želijo miru.

Rimski „Giornale d'Italia“ javlja iz Petrograda: Neuspeh zadnje mogočne ruske ofenzive proti Avstriji in Nemcem, ki naj bi bila prinesla odločitev, je najširše ruske kroge zelo razočaral. Pogajanja z Japonsko, tikajoča se udeležbe japonske armade na ruskih bojiščih, so ostala brezuspešna. Tudi na carskem dvoru samem se je pojavila mirovna struja, kateri načeljujeta carevna in grof Witte. Veliki knez Nikolaj pa je še vedno za brezpogojno nadaljevanje vojne.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Maribor, dne 30. decembra.

Odkar je izšla božična številka našega lista, so se izvršile na našem balkanskem bojišču velike spremembe. Vsled našega zadnjega umikanja iz Srbije je cesar takoj poslal zaupno vojaško osebo na bojišče, da preišče vzroke našega umikanja. Dognalo se je, da je vrhovno vodstvo sicer imelo pred očmi glavni cilj vojskovanja, premagati sovražnika, da pa se ni oziralo na razne neizpremenljive težkoče v srbskem ozemlju. Armada vsled slabega vremena in slabih cest ni dobivala živila in streliva za seboj. Cesar je nato upokojil poveljnika balkanske armade, generala Potioreka. Na njegovo mesto je bil imenovan za poveljnika nadvojvoda Evgen. O njem gre glas, da je nadarjen častnik ter zelo blag in ljudomil človek. Kot načelnik Evgenovega generalnega štaba je imenovan feldmaršal-lajtnant Kraus. Ker je bil Potiorek tudi upravitelj Bosne in Hercegovine, je imenovan njegovim naslednikom general pl. Sarkotič, rodom Hrvat.

Obenem se je uradno razglasilo, da so Črnogorci že ob začetku vojske zasedli ozek pas Dalmacije južno od Kotora med Budvo in Špico ter ga še niso zapustili; da se Črnogorci nahajajo tudi na

obmejnem ozemlju Hercegovine, izhodno od Trebinja; in da se nahajajo Srbi na bosanskem ozemlju, jugoizhodno od Sarajeva, med Fočo in Višegradom, in da tudi takrat niso zapustili tega ozemlja, ko so naše čete začele zadnjič prodirati v Srbijo.

Črnogorci so se zadnji čas začeli živahno gibati na hercegovinskem in dalmatinskem ozemlju. O spopadih s Srbi ni nobenega poročila. Bržkone ima tudi Srbija polne roke dela, da na novo uredi svoje čete.

Rusi, Francozi in Angleži pošiljajo Srbom neprestano strelivo, živila in obleko. Tudi Grki podpirajo Srbe na vse mogoče načine.

Črnogorci napadajo.

Dunaj, 29. decembra.

Avstrijski generalni štab uradno poroča:

Na balkanskem bojišču so se začeli Črnogorci živahno gibati, njih gibanje pa je ostalo brezuspešno. Pri mestecu Trebinje (v Hercegovini) so naši brez posebnega napora odbili črnogorski napad na predozemlje trdnjave. Sovražna artilerija je morala obmolkniti. Črnogorska artilerija je obstreljevala tudi močno avstrijsko obmejno utrdbo v pokrajini Krivošije (v Dalmaciji nad Kotorom). Ves trud in napad Črnogorcev je samo ob sebi umevno ostal brez uspeha.

Laži o Sarajevu.

Nekateri širijo okoli laži, da je Sarajevo obkoljeno. Da so te govornice lažnjive, pričča najbolj dejstvo, da časopise iz Sarajeva vedno redno dobivamo.

Srbija proti Bolgariji.

Bolgarija si je kupila podonavske parnike, da bi spravila že pred vojsko v Avstro-Ogrski naročeno municijo domov. Srbija pa je sedaj prepovedala Bolgariji, da bi peljali njeni parniki municijo po Donavi, češ, da je v Donavi preveliko min. Na Bolgarskem je vsled tega nastalo velikansko razburjenje. Vsi listi brez razlike strank zahtevajo, naj Bolgarija prevoz izsili.

Srbija potrebuje pomoči.

Petrogradski list „Reč“ piše: Srbski uspehi v sedanji vojski niso tako izraziti, da se Rusiji ne bi bilo treba več brigat za svojega srbskega zaveznika. Tako so se izrazili merodajni vojaški strokovnjaki, ki jim je sedanji položaj v Srbiji dobro znan. Ko se bo napadalo prodiranje v Srbijo (po avstrijskih četah) zopet obnovilo, Srbija ne bo več v stanju, se upirati napadu, ker ji bo zmanjkalo najpotrebnejšega vojskega gradiva in ker je srbska armada že močno izmučena in so njene moči že skoro popolnoma izčrpane. Srbija potrebuje nujne pomoči od zunaj, a se v tem oziru ne more zvesti ne na Grčijo, ne na Rumunijo, še manj pa na Bolgarijo. Rusija pa radi vojske z Avstrijo in Nemčijo nima rojenih sil na razpolago, da bi šla z njimi Srbiji na pomoč.

Nemško-francosko bojišče

Maribor, dne 30. decembra.

Francozi ig Angleži so svoje veliko upapolno prodiranje proti nemškim postojankam prav drago plačali, kajti izgubili so okrog 200.000 mož, a uspehov niso dosegli prav nobenih. Nemci so povsod odbili njihove napade, na mnogih točkah pa celo napredovali. Glavni sunek proti Nemcem se je izvršil pri mestu Chalons sur Marne, torej na središču nemške armade. Če bi se bilo Francozom posrečilo, tu prodreti nemške vrste, bi bila nemška armada ločena v dve skupini, kar bi povzročilo, da bi se morala cela nemška armada umakniti iz sedanjih postojank.

Francija si želi miru.

Bruselj, 29. decembra.

Iz Pariza se poroča, da so se razni francoski poslanci v svojih razgovorih na hodnikih francoske poslanske zbornice izrazili, da si prebivalstvo onih francoskih pokrajin, katere so zasedle nemške čete, močno želi miru. Poslanci so javno povedali vladi, da se trajno ne bodo mogli ustavljati nevarnemu razpoloženju volitev, katere zastopajo.

Turčija-Rusija-Anglija-Francija.

Maribor, dne 30. decembra.

Kakor na evropskih bojiščih, tako tudi na rusko-turškem bojišču v Kavkazu slabo vreme zadržuje vojevanje. Turška uradna poročila vedno poročajo o uspehih turškega orožja. Posebno na desnem ruskem krilu (ob Črnem morju) so Turki glasom uradnih poročil že dokaj daleč udri na rusko ozemlje. Batum bo baje kmalu v turških rokah. — Na Črnem morju se je vršil dne 17. decembra spopad

med 17 ruskimi in 1 turško ladjo. Turki so potopili 2 manjši in poškodovali večjo rusko ladjo, kar je pač znamenje, da mora biti rusko črnomoško brodovje zelo slabo. — Pred Dardanelami straži sedaj 40 angleških in francoskih ladij. Pričakuje se, da bo brodovje prihodnje dni zopet z vso silo začelo obstreljevati oba bregova Dardanel. Rusi, Angleži in Francozi se že med seboj prepirajo, čegave bodo Dardanele in Carigrad, ko bo enkrat Turčija poražena. — Na bojišču v Egiptu se ni zgodilo kaj posebnega. Dva angleška čolna sta zopet poskusila izkrcati v Akabi čete za boje ob Sueškem prekopu, pa so jim Turki preprečili izkrcanje. — „Sveta vojska“ se posebno v Maroku zelo širi.

Italija.

Italija v Albaniji.

Italija je zasedla važno albansko mesto Valono. Ali za stalno ali samo mimogrede, ni razvideti iz albanskih uradnih poročil. Po zvezni pogodbi, ki obstoji med Avstrijo in Italijo, bi se to ne smelo zgoditi, kajti v pogodbi stoji, da morata na Balkanu obe državi postopati v vsaki zadevi sporazumno. Mi ne uvidimo razloga, zakaj ne smemo o Italiji pisati in govoriti popolne resnice. V Italiji smejo časniki celo z lažmi hujskati proti Avstriji, a mi moramo molčati in ne smemo ljudstva pripravljati, da se, kadar bo treba, brani proti vsem sovragom naše Avstrije. Z zavzetjem Valone obvladuje Italija Otrantsko ožino in z njo celo Jadransko morje.

Novo čete v Italiji.

„Tagespost“ javlja iz Berna: Preko Pariza poročajo, da je postavila Italija nove artilerijske in infanterijske polke. Tudi bo pomnožila število svojih gorskih čet (alpincev).

Ponanjkanje žita v Italiji.

Vsa italijanska javnost se bavi z vprašanjem o pretečem ponanjkanju žita. V „Corrispondenzi“ izražajo razni poslanci svoje mnenje. Poslanec Agnesi se boji, da bo Italija že aprila, maja in junija 1915 brez žita, ako se vladi ne posreči zagotoviti trgovini z žitom svobode. To se naj zgodi v sporazumu z angleško vlado, ki sedaj uvoz žita v Italijo nadzoruje in ovira, ker se boji, da gre umogo žita, namenjenega za Italijo, na Nemško. Tudi poslanec Benaglio toži, da je uvoz pšenice čedalje težavnejši, vsled česar rastejo cene neprestano. Poslanec Cassin priporoča, naj nakupi vlada večje množine žita v Ameriki ter poskrbi sama za prevoz. Poslanec Fumarola pravi, da se cene žitu v Apuliji neverjetno dvigajo; priporoča nakup v Ameriki in na Rumunskem po državi, ki naj odda potem žito občinam in gospodarskim zadrugam, katere naj posredujejo pri prodaji žita zasebnikom. Poslanec Legnani trdi, da Švica v Genovi preklada znatne množine žita v prehodnem prometu; to ž to da gre na Nemško. Tako postopanje da le škoduje nepristranosti Italije.

Uspeh avstrijskega brodovja v Adriji.

Francoski podmorski čoln „Curie“ se je — dneva nam uradno poročilo ne pove — približal našemu obrežju pri Poli. Vozil je za neko jadrnico, ki je dobro poznala morje ter se tako ognil voem minam. Pred Polo se je še enkrat vzdignil, da se pripravi na napad. Toda to je bila njegova poguba. Naše skrbne obrežne baterije so ga zapazile in začele obstreljevati. Čoln je kmalu izginil na dno morja.

Drug uspeh je priboril avstrijskemu brodovju naš podmorski čoln XII, kateremu poveljuje poročnik linijske ladje, Egon Pesch. Dne 21. t. m. dopoldne je zapazil v otrantski ožini (kjer prehaja Adrija v Sredozemsko morje) francosko brodovje, obstoječe iz 16 velikih ladij. Pogumno se je zagnal proti sovražniku, ga napadel in dva krat zadell ladjo, na kateri se je nahajal poveljnik francoskega brodovja, viceadmiral Boue de Lepeyrer. Ladja je močno poškodovana. Vsa avstrijska javnost je vsled junaškega čina naših mornarjev polna zanosa in navdušenja.

Pogodba med Bolgarijo in Rumunijo.

Carigrad, dne 29. decembra.

Carigradski „Osmanischer Lloyd“ poroča iz zanesljivega vira, da je prišlo do sporazuma med Bolgarijo in Rumunijo. Glede podrobnosti sporazuma poroča omenjeni list sledeče: Rumunija je priznala Bolgariji, da naj Bolgarija v času, ki ga bo smatrala za primerne, udeležiti svoje namene glede Macedonije. Obe državi sta se nadalje v tem zedinili, da se mora vsak predlog gotovih veselil naznaniti drugi državi, da se onemogoči vsaka diplomatska dvoigra. V gospodarskem oziru sta se dogovorili, da morata obe državi skrbeti, da varstvo plovbe po Donavi ne bo trpelo nobene škode. Tudi glede neoviranega železni-

